

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαὶ εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίαις συνδρομῆς, ἐκ Διρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τούτων 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμούς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πρακτορεὶς τῆς ἐφημερίδος εἰσιν ὑπευθύναι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβή, ἐφημερίδα κτλ. οὐδαμῶς ἐστὶ δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστὶν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἢ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεῖται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίῳ μὲν, παρὰ τῷ Γραφεῖ τῆς ἐφημερίδος 2, YORK-STREET, COVENT-GARDEN, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (Registered for transmission abroad)

ΑΡΙΘ. 27.—TOM. Β'. ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1861. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.]

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ο Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Ο Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ο Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ἐν Πάτραις.
Ο Κύριος Κ. ΒΟΛΩΝΑΚΗΣ (ἢ Κ. Θεολόγης) ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ
Ο Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ ἐν Μάντσεστερ.
Ο Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ο Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραίλᾳ.
Mr TAYLOR ἐν Κερκυρᾷ.
Ο Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κόρκ τῆς Ἰρλανδίας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουννοσεβερίνῳ.
Ο Κύριος ΓΙΑΚΟΤΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βάρνῃ.

Ο Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῇ.
Ο Κύριος ΛΟΥΚΑΣ ΡΑΛΛΗΣ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΔΩΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΑΚΗΣ ἐν Γαλαζίῳ.
Ο Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ο Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ο Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστη.
Ο Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλινᾷ.
Ο Κύριος Π. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ο Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλίᾳ.
Ο Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΔΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ. (ADVERTISEMENTS.)

ΜΥΡΑ

Διατρεφόντα τὴν εὐωδίαν αὐτῶν εἰς
τὰ θερμὰ κλίματα, εἶναι καλλίτερα τοῦ

RIMMEL

Μυρεσίου τῶν βασιλευσῶν Ἀγγλίας
καὶ Ἰσπανίας κα. τοῦ βασιλέως τῆς
Πορτογαλλίας

96, Strand, & 24, Cornhill, London,
& 417 Boulevard des Italiens, Paris.

ΜΥΡΑ

ΑΓΓΙΑΣ.

Τὰ ἑξ' Ἀγγλικῶν ἀν-
θέων μύρα τοῦ

PIESSE

AND

LUBIN.

2, Bond St. London.

PIESSE AND LUBIN,
PERFUMERY FACTORS.
Agents in every British Possession.
ROYAL LABORATORY OF FLOWERS,
No. 2, NEW BOND STREET, No. 2,
LONDON.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

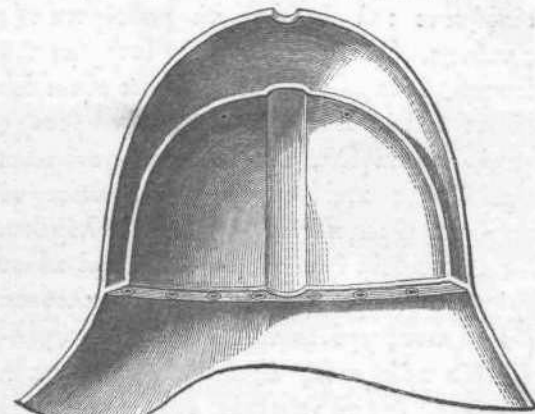

ΤΟΥ ROWLAND τὸ Μακ α σ σ α ρ ἔλαιον ἐπὶ 60 ἔτη ὑπῆρξε τὸ ἐπιτυ-
χέστερον πρὸς διατήρησιν, ἐκ νέου φώτρισιν, καὶ καλλωπισμὸν τῆς κόμης·
τιμὴ 3/6, 7/—10/6 καὶ 21/ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους ἐκείτης φιάλης.
ROWLAND Κ α λ λ ι δ ὀ ρ ι ο ν. Βοτανικὴ σκευασία πρὸς μαλάκυσιν
καὶ λείπτυσιν τοῦ δέρματος, ἐκρίζουσα πᾶν ἐξάνθημα αὐτοῦ καὶ καθι-
στῶσα αὐτὸ μαλακὸν καὶ λευκὸν τιμὴ 4/6 καὶ 8/6 τὴν φιάλην.
ΤΟΥ ROWLAND Ὁ δ ο ν τ ὀ κ ο ν ι ς καθαρίζουσα καὶ διακνηρῶσα
τοὺς ὀδόντας, ἐνδυναμόνουσα τὰ ὄσθα καὶ διδόνουσα εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα·
τιμὴ 2/9 ἑκάστην κουτίον.
A. ROWLAND & SONS. 20, Hatton Garden, London. Ἐνδὲς Καρ-
κὺρ ὁ γενικὸς πρᾶκτωρ I. W. TAYLOR.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΙΝΗΤΟΥΣ. Τὰ ἑξῆς εἰς τοὺς κινητοὺς χρήσιμα ἀντι-
καίμενα ὑπὸ τοῦ FR. JOYCE ἐργασαστάρχου τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατ. Ἰπου-
ρείου τῆς Ἀγγλίας, καὶ τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως κατασκευαζόμενα ἐν
Λονδίῳ, δύναται τις ν' ἀγοράσῃ ἐξ ὀλοποιῶν καὶ πωλητῶν πυρίτιδος
τῆς πόλεως ταύτης.
Στρατιωτικὰ διὰ καθαρίνας πληγτικὰ καψύλια.
Προνομιούχα ἐκ πυροβόλης διάκνησεως »
Ἀντιβρογχικὰ ἐφευρεθέντα τὸ 1824 »
Τριπλᾶ μὴ ὑπὸ τοῦ ὕδατος βλαπτόμενα »
Τάπη ἐξ ὑφάσματος χημικῶς παρεσκευασμένοι, ἢ ἐκ τῆς αὐτῆς
ὕλης, ἑξ ἧς κατασκευάζονται πλοῖοι, ἢ ἐκ χάρτου.
Πυριτοβολαὶ (φυστικαὶ) διὰ τὰ ἐκ τοῦ ὀπισθεν γεμιστάμενα ὄπλα, καὶ
ἐν γένει πάσης χρήσεως πυριτοβολαὶ μετὰ σφύματος.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΓΟΥΔ ΑΕΡΟΣΤΕΓΗΣ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΙΑ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΛΥΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ
ΙΝΔΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΡΜΑ ΚΑΙΜΑΤΑ.

Ἡ τομὴ αὕτη δεικνύει κατὰ τίνα τρόπον ἡ κεφαλὴ ἀποφεύγει τὴν ἐπι-
δρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.
Ὁ ἐπιθυμῶν τοιοῦτους ἀεροστεγεῖς (air-chamber) πλοῖους καὶ περικε-
φαλαίας, δύναται ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τοὺς κυριωτέρους πλοιοποιοὺς τοῦ
Λονδίνου καὶ τῶν πρὸς τὸν πόλεον τῶν Ἰνδιῶν, ἢ πρὸς αὐτοὺς τοὺς
ἰδιοκτῆτας τοῦ προνομίου.

J. ELLWOOD & SONS.
Great Charlotte Street (S.), London.

Πρὸς βεβαιότητα ἂς παρατηρῇ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πλοῦ ἐὰν ὑπάρχῃ
ἢ ἀνωτέρω διεύθυνσις.

GOY & Co. 36, LEADENHALL ST., E. C.

Κατασκευαζομένη ὑποκαμίσιον, πωλητὰ περικνημίδων, βάρπαι κτλ. εἰδε-
ποιοῦν τὸ κοινὸν ὅτι ἔχουν ἐλεγκτὸν πρᾶγμα εἰς τὰ ἀνω εἶδη. Ὑποκάμισα
εἰργαζόμενα κατὰ τὸν βελτιωμένον τρόπον τῶν (δὲ ὁ πόσον ἐπαυνοῦνται)
δὲ αὐτὸ ὑπόσχονται καλὴν ἐφαρμογὴν καὶ καλλίστην ἐργασίαν. Τὰ τελευ-
τῶν δὲ ἐντὸς μικροτάτου διαστήματος

NISSAN AND PARKER.
ΠΩΛΗΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΧΑΡΤΟΥ ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΝ,
ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ, ΕΚΔΟΤΑΙ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΤΑΙ
ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ.
43, MARK LANE, LONDON.
Χαράτται τραπεζικῶν γραμματίων, ἐνταλμάτων,
συναλλαγματικῶν, φορτωτικῶν, πάντων τῶν
ἐμπορικῶν γραμματίων κ.τ.λ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη, 9 Ιανουαρίου 1861.

Καθ' όλα τὰ φαινόμενα τὸ δάνειον τῆς Τουρκίας, ὅπερ οὐδεμίαν ἔλαβεν ὑποδοχὴν παρὰ τῶν Ἀγγλικῶν κοινῶν, δὲν ὑπάρχει σχεδὸν ἀμφιβολία, ὅτι διεκπεραιώθη ἐν Παρισίῳ. Ἄν καὶ ὡς πρὸς τὸν γενικὸν σκοπὸν τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων τὸ δάνειον τοῦτο οὐδὲν λυσιτελὲς παρέχει, ἦτον ὁμως ἀναγκαῖον πρὸς διάσωσιν ἐνὸς ἰσχυροῦ μέλους τοῦ τολμηρῶς ἀνιμίσθητος εἰς τὰ ἀντικονόμικα τοῦ Κράτους τούτου. Αἱ ἀγωνίαι ἄρα καὶ ὁ κίνδυνος, δι' οὗ διηλλθόντινες, θέλουσιν ἐγγραρυθῆ, ὡς πρέπει νὰ ἐγγραρυθῶσιν, εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν, ἵνα μὴ καὶ δεύτερον περιέλθωσιν εἰς τὰς αὐτὰς περιπετείας; Θά λησμονήσωσιν ἄραγε ταχέως τὸ λαβυρινθώδες δίκτυον τῶν ὑφ' αὐτῶν καὶ τὰ στενὰ, ἐν οἷς πρὸ ἡμέρας ἔστους τὰ σκάφη τῶν περιπλέουσιν, χωρὶς καὶ νὰ ἔχουσιν ἐλπίδα, ὅτι θὰ εὗρωσι διέξοδον, χωρὶς ἐλπίδος νὰ καθορισθῶσιν, ἐγγιζόντα ἐνίοτε ἐλαφρῶς τὸν πνέοντα, συγχρονούμενα συχὰ μετὰ τῶν ἀντιπληρωμάτων κρῖσεων τῆς δόδο τῶν Λομβαρδῶν (Lombard Street) ν' ἀπολέσωσιν καὶ οἰάκας καὶ ἱστία, αὐτὰν δὲ ἐπὶ τῶν ἀπορρόγων ἐκείνων νὰ κατασυντριβῶσιν; Οἰαδὴποτε δὲ καὶ ἂν ἦσαν αἱ προσδοκίαι τῆς ἀνακαλύψεως μιᾶς νέας Ἀμερικῆς, ἐνὸς νέου χρυσωχοῦρου Περου ὑπὸ τῶν νέων τούτων Κολόμβων, ἡ ἀπόπειρα τοιοῦτου κατάπλου οὐ μόνον οὐδὲν ἐνδοξον παρέχει, ἀλλὰ τὸν ἀντικρίνον καὶ ἐθεωρήθη γενικῶς ἀπόπειρα ἀφροσύνης, ἵνα μὴ εἰπωμεν τὴν τραγίαν λέξιν, δι' ἣς ἄπαντες τὴν ἐξαπατήσαντες. Οἱ κύριοι οὗτοι οὐ μόνον δὲν ὑπελόγησαν τὸν κίνδυνον πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς αὐτόν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ τὸν ἐφαρτάθησαν, καὶ μόλις ἐνόησαν τὴν θέσιν αὐτῶν, ὅτε εὐρέθησαν εἰς τὰ φοβερά ἐκείνα τεύχη: τότε δὲ ἤρξαντο νὰ ἐκρίπτωσιν εἰς τὴν θάλασσαν πᾶν ὅ, τι ἤδυναντο, ὅπως ἐλαφρύνωσι τὰ σκάφη των καὶ ἀποφύγωσι τὸ ναυάγιον.

Εὐτυχῶς εἰς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπόγονος ὡς ἐκ θαύματος τοὺς ἡμιέλιτρωσε, καὶ ἥδη ὁ στολισκὸς ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὴν Σταμπούλ, περιχαρὴς μὲν καὶ κατὰ τὴν ὑπερήφανον, πλὴν δὲν φρονομένη, ὅτι εἶναι καταφερτωμένος μὲ τόσα ἀγαθὰ, ὅσα ἀνιέρχεται εἰς τὰς ἰσας αὐτοῦ ἀνακαλύψεις. Ὅπως δὴποτε ὁμως ἡ εὐχαρίστησις τοῦ ὅτι, κατὰ τοὺς ὁρμῆς ἐκείνους καιροὺς τοῦ σῶσιν, ὡς ἐπὶ τὸν σῶσιν, διεσώθη τις, εἶναι κάποιος ὁρίαντος ὅθεν εἰσαδότης καὶ ἂν ὦσι τὰ μελέωρτα τῆς θέσεως ταύτης, θέλει μείνει εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐμπορίου μας ὁρίαντος, ἐὰν οἱ κύριοι οὗτοι δὲν προσέλθωσι καὶ ἐκ δευτέρου κατὰ τὴν προσεχῆ οἰκονομικὴν καταιγίδα, ἐπιλήρημον γενόμενοι τοῦ παρελθόντος κινδύνου, νὰ ὑποκριθῶσι τὸ πρόσωπον τοῦ Φραγκλίνου ἀντὶ τοῦ Κολόμβου.

Ποῖος τῇ ἀληθείᾳ ἐμπορος δὲν διορᾷ μὲ πόνον τῆς ψυχῆς του τὰ φοβερά ἐστὶ τὰ περικυκλόντα αὐτόν; Ἡρό τιςος χρόνον τὸ Πανελλήνιον ἡγίαλετο διὰ δύο πράγματα, ἐξ ὧν μείζοντα ἀγαθὰ ἐπροσδοκῶντο, διὰ τὸ ναυτικὸν δὴλονότι καὶ τὸ ἐμπορικὸν ἀλλὰ τὸ μὲν ναυτικόν, ὡς ἐπομεν καὶ ἄλλοτε, θεωρεῖται δυστυχῶς ἡμιθανές, παρέχον μεγίστας ζήτησις καὶ ἀνισυχίας, ἀναγκαζούσας τοὺς πλοιοκτῆτας διὰ παντοῦν ὁυσίων ν' ἀπο- νίπτωσι τὰς χεῖρας των ἐκ τῶν τῶν ἰδιοκτησιών: τὰ δὲ ἐμπορικὸν ἵσταται εἰς τὴν παράδοξον ἐκείνην θέσιν, ἥτις ἀφίνει εἰς τὸν ὀφθαλμὸν γυμνὰς καὶ ἐλευθέρως ὅλας τὰς ὁμῆς αὐτῆς, ὅλους τοὺς κινδύνους τῆς, ὅλας τὰς περιπετείας τῆς, καὶ τὴν ὅποιαν μολόντι ἀπαντες καὶ βλεπομένη καὶ ψήλα- φητῶς αἰσθανόμεθα καὶ δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν, ὅλας ὁμως μισοῦμεν ἀλλήλους παρακολουθοῦμεν

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9 Ιανουαρίου.

«Ἡ Συνταγματικὴ», λέγει, ὅτι ὁ γαλλικὸς στόλος, ὡς ἐν γένει πιστεύεται, ἐγκαταλείψαντες τὴν Γαίαν, περιπλέουσιν ἐπὶ τινι χρόνῳ ἐν τῇ Ἀδρίᾳ.

ΡΩΜΗ, 8 Ιανουαρίου.

Σήμερον τὴν πρῶτην ἀνεκαλύφθησαν προαρκεῖς τοιχοκαλλήματα εἰς τοὺς τοίχους τῆς πόλεως, προεβρίσθησαν τοὺς Ῥωμαῖους δὲ περι- μενιστοὺς τὴν βοήθειαν τῶν Σάρδων. Φύλακιν ἀνελήθη ἐνταῦθα, ἐπὶ

μέχρι τοῦ τάφου. Ναί! μέχρι τοῦ τάφου, καὶ ὅσον ὑπερβολικὴ καὶ ἂν φανῇ εἰς τινὰς ἡ λέξις, αὕτη ὁμως εἶναι ἡμῶν κατὰλληλος διὰ τὴν περίεσιν. Θέλει ἔλθει ὁ χρόνος καὶ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἐκα- στος πῶνμεγάλων ἐμπορικῶν οἰκῶν, οἷτινες ἦσαν τὸ κλῆρος τοῦ ἔθνους, ἡ ὑποστήριξις τῶν ἐνδεῶν, ἡ ἐλπίς τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ὠραίων τεχνῶν, θέλει ἐπιβλέπει μετὰ δυσπιστίας καὶ φόβου εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἰσχύνητά του, χωρὶς καὶ ὁ ἴδιος νὰ τὴν πιστεύσῃ. Ἐννοοῦμεν καὶ πάλιν τὸ ἐμπο- ριον τῶν γεννημάτων καὶ τὸν τρόπον, δι' οὗ ἤδη πραγματοποιεῖται. Οἱ πνευματώδεις ἐμποροὶ, οἷ- τινες διὰ τοῦ κερδοσκοπικοῦ αὐτῶν πνεύματος κατεπλήθυνον ἄλλοτε τὴν Εὐρώπην, κατήντησαν ἤδη τὸ παίγνιον τῶν γεωργῶν καὶ μικρεμπό- ρων τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, ἐκείνων τῆς μεσημβρινῆς Ῥωσσίας, τῆς Μαυρίτιδος λί- μνης καὶ τῶν Φελάγων τῆς Αἰγύπτου: καθόσον ἐκείνοι εἶναι σήμερον οἱ τιμοθέται τῶν ἀγορῶν τῆς Εὐρώπης καὶ οἱ κερδοσκόποι οἱ ἀληθῶς πλου- τοῦντες. Οἱ Ἕλληνες ἐμποροὶ ἐν Εὐρώπῃ ἔχου- σιν ἄλλην τερπνότεραν ἐνασχολίαν τοῦ νὰ ναυ- λώωνσι στολισκούς πλοῖων, τὸ νὰ διασκεδάζωσι διὰ τηλεγράφων ἐπιχειρῶν ἀναγγέλλοντας τὰς λιμοκτονίας τῶν Ἰρλανδῶν καὶ Σκώτων, νὰ ἐμ- πνέωσι τὸ πῦρ καὶ τὸν ἐνδομισακμὸν εἰς τοὺς ἀναποκρίτας των, καὶ τέλος νὰ εὐφρανῶνται κατὰ τὴν ἀφίξιν τῶν φορτίων των, ὅταν οἱ Ἰρ- λανδοὶ τὰ εὐχόμενα εἰς τὴν ὑγίαν των.

Τὰ τοιαῦτα εἶναι ἀλήθεια λυπηρὰ καὶ ἀστεία: πλὴν ἀπέναντι τούτων ἕκαστος ἔχει ν' ἀπαντήσῃ μὲ βαθὺν ἀνιστασημὸν, τοιοῦτον εἶναι σή- μερον τὸ ἐμπόριον, καὶ ὁμως ἐπιφυλάσσε- ται ποτε μεγίστη θεραπεία εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ἀφοῦ ὁμως ἰδωμεν πρῶτον πολλὰς δυστυχίας καὶ ὀύματα καὶ ὅταν αἱ ὑποθέσεις τῆς Τουρκίας στερεωθῶσι διὰ παντός. Ἡ θεραπεία αὕτη θὰ γείνη, ἀφοῦ τὸ μὲν ἐμπόριον τῆς εἰσαγωγῆς, δηλ. τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν ἀποικιακῶν, ὅπερ εἶναι τὸ φυ- σικὸν ἐμπόριον τῶν Ἑλλήνων, λάβῃ μεγάλην ἀνάπτυξιν, καὶ κατασκευασθῶσι αἱ ἀπαιτούμεναι πυρσφαλιστικαὶ ἀποθίκα καὶ χορηγήσῃσι τῆς μεταφορᾶς ἐκφορτώσεως καὶ φορτώσεως τὰ ἀ- ναγκαζοῦντα μέσα. Διότι ἐκ τοῦ ἐμπορίου τούτου θὰ ἐξαρτάται ἡ τροφὴ καὶ ἡ ἐνδυσμᾶσις τῶν ἐκ- τεταμένων χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς, καὶ αὗται πάντες θέλουν εἶναι ἀνάγκη ἐκ τούτου, τὸ δὲ ἐμπόριον τῶν γεννημάτων θέλει ἐλαττωθῇ τοῦ- λάχιστον κατὰ τὸ ἥμισυ. Δὲν εἰμὲθα θεθαί- ως ὁ ἀρμόδιος νὰ εἰπωμεν ποῖος θὰ παρα- χωρήσῃ τὴν θέσιν εἰς τὸν ἄλλον, ἡ ποῖος θὰ δεχθῇ ἀνδρείοτερος νὰ καταπολεμήσῃ τὸν συνα- γωνισμὸν τοῦτον μέχρι τέλους, ἡ τίς ἐμφορνεστέ- ρος, θέλει ἀπομακρυνθῇ ἀφ' ἑαυτοῦ πρὶν ἰδῇ τὰ χειρότερα: προλέγομεν δὲ μόνον, ὅτι τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν θέλει ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ, ὅταν εἰς τὰς πηγὰς του τὰ γεννηματα δὲν ἀγοράζονται δι' οὐδενὸς εἶδους συναλλαγμάτων, εἰμὴ μόνον δι' ἐπιτοπίου χρυσίου, καὶ ὅταν δὲν μείνωσιν εἰς τὸ πεδῖον τοῦ ἐμπορίου, εἰμὴ οἱ ἀληθῶς ἐμποροὶ, ἡ στερεὴ κεφαλαιοσύνη, καὶ ὅχι αἱ ἀέλιαι τοῦ πα- ραφύλαδες τῶν Κώστα καὶ Σ., τῶν ἀδελφῶν Παύ- καὶ Συντροφία.

ΑΤΣΤΡΙΑ.

ΒΙΕΝΝΗ, 9 Ιανουαρίου.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τῆς Βιέννης δημοσιεύει αὐτὴν ἡμερᾶν ἐπιστο- λὴν τοῦ Αὐτοκράτορος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 Ιανουαρίου, δι' ἣς κηρύ- σσεται γενικὴ ἀμνηστία διὰ τὸν Οὐγγρικόν, Τραπεζικόν, Κροα- τικόν καὶ Σλοβενικόν πᾶσαν τὴν πονικὴν ἐκείνων πράξιν, αἷτινες ἀπὸ τῶν ἐσθόντων τὴν μεταβολὴν τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος, ὅπερ ἴσχυεν μέχρι τῆς 20ας Ὀκτωβρίου 1860, ἡ αἷτινες, ὅπως δέποτε ἔκρινον πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν. Οἱ ὑπουργοὶ διατάσσονται τὴν ἀμ- νησίαν ἐκτελεῖν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τούτου διατάγματος.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 2 Ιανουαρίου.

Οὐγγρικοὶ καὶ Πολωνοὶ ἐθελονταὶ τοῦ Γαριβάλδου ἀφικνοῦνται ἐν- ταῦθα, πορευόμενοι εἰς τὰς παραδουναβίας ἡμερομηνίας. Περιμέ- νονται ἐπίσης οἱ στρατιῶται Μιροσλάβσκι καὶ Τούρ. Εἰδήσεις ἐκ Σερβίας ἀναφέρουσιν, ὅτι ἡ ἀνισυχία κλῆται ἐν τῇ ἡμερομηνίᾳ ἐκείνῃ.

ΙΤΑΛΙΑ.

ΓΑΕΤΑ 3 Ιανουαρίου (διὰ Μασσαλίας).

Βόμβα τις κατέπεσε ἐπὶ τὸ ἀνα τοῦ θαλάμου τοῦ βασιλέως δο- μῆτιον: βόμβα δὲ τινες προσέβαλον καὶ τὸ κεντρικὸν νοσοκομεῖον.

ΤΟΥΡΙΝΟΝ 8 Ιανουαρίου.

Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Τουρίνου λέγει. «Βεβιωσάντες, ὅτι οἱ ἐχθροὶ καὶ ἐν Γαίᾳ διεκρίσαντο μέχρι τῆς 19 Ιανουαρίου, ἵνα διαπραγματευθῶσι περὶ περὶ τῶν ὁρίων.»

«Ὁ γαλλικὸς στόλος διὰ ἀνιμίσθητος ἡμέρας. Ἄν δὲ αἱ δια- πραγματεύσεις περὶ παραδόσεις πρὸς ἀνιμίσθητος ἡμέρας ἀπο- τῶνται, ὁ ἰταλικὸς στόλος θέλει ἐκ συμφωνίας μετὰ τοῦ στρατοῦ προσέλθῃ τὸ φρούριον.

ΙΤΑΛΙΑ.

«Ὁ Φιλελεύθερος, ἐφημερὶς τοῦ Ῥηγίου, δημοσίευσε τὴν ἐπομένην τοῦ Γαριβάλδου ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Νεοπολιτικὸν λαόν, καθ' ὃν χρόνον ἐμελλε ν' ἀπο- χωρήσῃ εἰς Καμπέρην γραφεύσαν, ἣν δανειζόμεθα ἐκ τοῦ Βορρά τῶν Βρυξελλῶν.

Ἰταλὸι τῆς Νεαπόλεως!

«Ἄν ἀπομακρυνόμενοι ὡς, αἰσθάνομαι λύπην, ὁ Θεὸς ἡνώ- σκει. Ἀλλ' ἡ ἀποστολή μου ἐπερὶ τῆς παρ' ὑμῶν, καὶ πρέπει ν' ἀ- πέλθω. Πράττω δὲ τοῦτο συντηρητικῶς καὶ καλῶς.

Ἀξένηται δ' ἐπὶ μὴλον τὴν λύπην μου, παραπονοῦμενοι καὶ ζη- τοῦντες νὰ ἐπανέλθω πρὸς ὑμᾶς. Δὲν δύναμαι, ὁ φίλοι μου, νὰ πᾶ- ρω τοῦτο: διότι ἀπερῶσα νὰ μὴ φέρω ἐμπόδιον εἰς τὰς παρο- ρίας μου εἰς τὴν εὐδομίαν καὶ εὐμερίαν ὑμῶν, ἥτις μέλλει νὰ πραγματοποιηθῇ ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ γενναίου ἡρώος βασιλέως.

Πιστεύεται μοι λοιπὸν, ἐν ἡ ὑποστολή μου εἶναι ν' ἀπελευθερώ- σω τὸν Ἰταλικὸν λαόν τῆς δουλείας καὶ τυραννίας, ἐξέλιτα αὐτόν, ὃς Νεοπολιτικὸν, διὰ τῶν δυνάμεων καὶ τοῦ θάρρους σας.

Ναί, εἰσθε ἐλεύθεροι, καὶ ἡ ἐν μέσῳ ὑμῶν παρουσία μου, οὐδὲν θέλει φέρῃ ὄφελος, ἀλλὰ μὴ μόνον θέλει βρῶσιν τὴν βελτίαν τῆς ὑμετέρας καταστάσεως. Εἰσθε εὐτυχιστέροι τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ ὑ- παρχουσιν Ἰταλὸι εἰς δοῦλον.

Διὰ τί ἀνισυχῆτε; διὰ τί ἀνὴν ἀνίσχητε; μὲ προσκαλεῖτε; Ἀρε- τὴ ν' ἀναπαύῃ ἐπὶ τινος μῆκος τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα μου, διότι ἔτεροι κῶποι μὲ περιμένουν, ἔτεροι μὲ μῆχον καὶ θανά. . . Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μὴδὲν. Πρέπειται περὶ τῆς ἰταλίας, καὶ διὰ τὴν ἰτα- λίαν μόνον ὁ βίος μου καταναλίσκεται.

Ἡ Ῥώμη καὶ ἡ Βενετία περιμένουν τὴν βοήθειάν μου. Καὶ εἰ- ναι ἀποτέλεσμα μέρος τῆς ἰταλίας. Οἱ κατακρινόμενοι αὐτὰς εἰσιν ἄ- δελφοὶ ἡμῶν, καὶ στεναχίζουσιν ἐπὶ ὑπὸ τὴν σκῆπτρὸν δουλείας τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦ . . . Ἀρετὴ ν' ἐνδύσῃ τὰς ἀνεκρίτας δυνάμεις, ὅπως ἀνταγῶν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἡμετέρων.

Ἀκούετε τὸν λείοντα βρυγμῶν; Ὁ βρυγμῶν μου εἶναι βρυ- γμῶν λύπης, διότι γνωρίζω ὅτι ἡ ἀλυστική μου μέλλει νὰ κατα- βληθῇ. Φοβεῖται τὸν βρυγμὸν τοῦτον, ὃν ὁ Θεὸς ἐκείνην ἰσχυρὸν διὰ νὰ καταβῇ τὴν θρησκείαν ὑπερλίαν του.

Βλέπετε τοὺς ἀσπῶνους τῶν ὀρχήων Ῥωμαίων; Τὸ αἶμα τῶν προγόνων των ῥεῖ εἰς τὰς φλέβας των, ἀλλ' ἀνατραπέντες χαμεῖ, ἔχουσιν τὸ πρῶτον εἰς τὸν βόρβρον, καὶ πικρύνονται ὑπὸ βάρους, τὸ ὅποῖον εἰς καταβῆται αὐτοῦ. Ἐχουσιν χεῖρας ἡμῶν, ἵνα τοὺς βοηθήσῃ νὰ ἐγερθῶσι καὶ ἀναλάβωσι τὴν ὑπερνομίαν των: ἡ δὲ χεὶρ αὕτη ἔχει ἐκείνην ἀνακαταστήσῃ διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν δύναμιν, ἣς ἔχει χρεῖαν.

Πρὸς τὸν ὄρθον λόγον καὶ τὸ ἀδελφικὸν καθῆκον ὑπομείναντες χρόνον τῆς ἀγῆρας, ἂν πρὸς ὑμᾶς τρέψω. Θέλω ἐπανέλθῃ μετὰ ὑμῶν μετὰ τέσσαρας μῆνας ἀπὸ τοῦ νῦν. Ὁρᾶτε πάλιν μ' ἐπικύει, ἀλλ' ἔχω ἀνίσχηται τεκμηρίον τῆς ἀγῆρας σας.

Ἐκὼς ἡμῶν εἰς τὴν ἀγῆρας, περὶ οὗ δὲν ἀμφιβάλλω, ἀπο- λυθισαί με, φίλτατοι, ἀκαλοῦσθαι με, ὅταν συνιῶμεν ἐπὶ ἡ- πελευθερώσων μου εἰς τὴν Ῥώμην καὶ τὴν ὀρίαν Βενετίαν ἀδελ- φούς ἡμῶν. Καὶ πάντες χαίροντες, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνωμένοι δι- λομεν καταστήσῃ τὴν ἰταλικὴν μίαν, ἀνεξάρτητον, καὶ τὸν ἰταλικόν, ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ γενναίου ἡρώος βασιλέως Βικτωρος Ἑμμα- νουὴλ Β'.

Χαίρετε κατὰ τὸ τέλος τοῦ Μαρτίου ὀλομεν ἐνωτικῶς ἀλ- λήλους.

Ἐν Καπρί, τῇ 12 Νοεμβρίου 1860.

I. ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ.

Ἀποποιηθέντων τοῦ τε Κ. Ρατάξ καὶ τοῦ κόμητος Πόνζα Σάν Μαρτίνου νὰ δεχθῶσι τὴν προταθείσαν αὐτοῖς θέσιν παρὰ τοῦ ἐξαδελφοῦ τοῦ Βικτωρος Ἑμμα- νουὴλ, πρίγκιπ Καρινιάνω, ὅστις, ὡς διὰ τοῦ παρελ- θόντος φύλλου ἀναγγέλλομεν, διωρίσθη βασιλικὸς το- πηγητὴς εἰς Νεάπολιν, ὁ κόμης Καβούρ διώρισε ἐν τὴν θέσιν ταύτην τὸν ἱππότην Κωνσταντῖνον Νί- γιραν, πληρεξούσιον πρέσβιν τῆς Σαρδηνίας παρὰ τὴν γραν, πληρεξούσιον τοῦ διαγινώσκου τὴν ἰκανότητά τοῦ Κ. Νίγριαν εἰς τὴν εὐθύνην τοῦ ὑπουργείου τῆς Νεαπό- λεως, δὲν ἐπεδοκίμασθη ὑπὸ τῶν πολλῶν. Ὁ Κ. Νί- γρας κέκμηται πολλὰ ἔξοχα προτερήματα, προα- γρᾶς ταχύτητα ὑπὸ τοῦ Κ. Καβούρ, ὅστις, ἔχων τὸ σπᾶνιον πλεονεκτήμα τοῦ διαγινώσκου τὴν ἰκανότητά καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸν ἀνθρώπου, παρέλαβε αὐτὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του. Ἐλπίζεται ὅτι οἱ δύο διπλωμάταις θέ- λουσι συντελέσει εἰς τακτοποίησιν τῶν ἐν τῇ μεσημβρι- νῇ βασιλείᾳ πραγμάτων, ἔχων μεγάλην ἰκανότητα καὶ πείραν, καὶ τοῖς ἐν νεοτάτῃ ἡλικίᾳ ἄγει δὲ μόλις τὸ τριακοστὸν δεύτερον. Ὁ Κ. Φαρίνης, τὸ ὅποῖον ἡ ὑ- γεία οὐκ οὐδὲν ἐξέλαβε, ἀναρχεῖ ἐντὸς ὀλίγου ἐκ Νεα- πόλεως, ἀπερχόμενος εἰς τὴν ἐν Σαλονικίᾳ ἐπαυλὴν του, ὅπου θέλει διαμείνει μακρὰν τῶν πραγμάτων, τοῦλα- χιστον ἐπὶ χρόνον τινα, ἵνα ἀναλάβῃ τὰς καταβλη- θέας δυνάμεις του.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς τοῦ Τουρίνου δημοσίευσε τὸ περὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογῶν βασιλικὸν διάταγμα: ἡμέρα δὲ τῆς ἐνάρξεως ὠρίσθη ἡ 27η τρ. μ. ἡ δὲ συγ- κάλεισις τῶν βουλευτῶν καὶ τῆς γερουσίας γενήσεται τὴν 18 Φεβρουαρίου. Μεγάλα προσπάθειαι καὶ ἔργα τῶν βασιλικῶν καταβλήσονται ὑπὲρ τῶν ἐκλογῶν, καὶ διά- φοροι γίνονται συνδιασμοί. Ὁ Γαριβάλδης δὲ ἐπι- στολῆς τὴν διακηρύττει, ὅτι οὐδαμῶς θέλει ἀναμίσχῃ εἰς τὰς ἐκλογάς, οὐδὲ δέχεται αἰσθητικὴν ὑποψηφι- ῖτητα: φαίνεται αὐτὸν παρασκευάζεσθαι διὰ τὴν 1ην Μαρ- τίου. Αἱ Κυρίαί τῆς Νεαπόλεως ἐπεμψάν πρὸς αὐτὸν προσφώνησιν, ἐκφράζουσιν τὴν πρὸς αὐτὸν ἐνθουσι- σμὸν καὶ συμπάθειαν του.

Μὲ ὅλας τὰς διαδοθείσας ἐνεργείας τῆς διπλωματίας περὶ τῆς ἀναχώσεως τοῦ γαλλικοῦ στόλου ἐκ Γαέ- τας, καὶ οὐδὲν μετεβλήθη ἡ κατάστασις τῶν πραγ- μάτων μέχρι τοῦδε. Ἡ Βελγικὴ Ἀνεξαρτησία ἀναφέ- ρει, ὅτι διαπραγματεύσεις περὶ ἀναχωρῆς μετὰ τοῦ βασιλέως Φραγκλίνου καὶ τῆς Πεδεμοντικῆς κυβερ- νήσεως ἤρξαντο. Καὶ ταῦτα κατὰ προτροπὴν τῆς Γαλ- λίας, ὡς λέγει, προσέθετε δ' ὅτι ἐν ὑπουργικῷ συμ- βουλῇ ὁ αὐτοκράτωρ ὤρισε ὅς ἡμέραν τῆς ἀναχωρή- σεως τοῦ στόλου, τὴν 19ην.

Τὰ πράγματα τῆς Σικελίας φαίνονται τεταραγμένα: τὸ ὑπουργεῖον, λέγεται, ἐπὶ ἔδωκε τὴν παραίτησιν του. Ἐν Ἀβρούξ ἐνεργήσαντο πάλιν ἀντιπρακτικὰ κινή- ματα, ὑποκείμενα ὑπὸ τοῦ κόμητος Τραπᾶν, ὅστις ἐξέδωκε δύο διακηρύξεις: δύο δὲ πλοίαρα μετὰ πολε- μεφόνων καὶ πλοίων ἐκ Γαέτης προερχόμενα, συν- ελήθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων εἰς Φοράτριν, σταλέν- τιν ἐπιτήρησις ὑπὸ τῶν ἐκ Βελτέρου σταθμίσαντος συν- ταγματάρχου τὰ ὅπλα ταῦτα ἤθελεν χρυσιμεῖσαι πρὸς ὄπλιμον τῶν διασπαρμένων Νεοπολιτάνων στρα- τιῶν, ἵνα λεηλατῶσι τὴν χώραν, ἀποτελέσαντες συμμορίας.

Ὁ Πάπας, κατὰ τὴν 29 Δεκεμβρίου μεταδίδει τ' ἄ- χρωστα μυστήρια εἰς 200 ζουάβους ἐκ τοῦ στρατοῦ αὐ- τοῦ, καὶ λαλήσας πρὸς αὐτούς, ἐπεὶ, ὅτι ἔχει ἐνδομυ- χον πεποιθὲν ὅτι ἀπορροδοῦνται τὴν δύναμιν θέλει ἐλθεῖ εἰς βοήθειάν του, καὶ διὰ τοῦτο θέλει μείνει με- χρὶ τέλους ἀκλόνητος.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἡ αὐτὴ ἀβεβαιότης ἐπικρατεῖ πανταχοῦ, καὶ ἡ αὐ- τὴ περὶ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας ἐκκε- ρμότης. Οἱ λόγοι, οὗς ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ἀπηύ- θυνε κατὰ τὴν 1ην τοῦ ἐτους πρὸς τὸ Διπλωματικὸν σῶμα, καὶ οἷτινες κατ' οὐσίαν ἐσημαῖνον, ὅτι ἡ εἰρή- νη διατηρηθήσεται ἀνὰ Ἀντιμέτωπον ὁμονοίᾳ πρὸς Ἀλ- λήλους, πρᾶγμα τοῖς πᾶσι γνωστὸν, ἐκρίθησαν διαφō- ρος ὑπὸ τῶν διαφόρων τῆς δημοσιότητος ὀργάνων, κα- τ' οὗδὲν δὲ ἐνεβάρυναν μῆτε τὸν πολιτικὸν κόσμον, μῆτε τὸν ἐμπορικόν. Συνέπεται τῆς ἀβεβαιότητος ταύτης τῶν πραγμάτων ἐστὶν ἡ τοῦ ἐμπορίου ἀπρᾶξία, ὁ ἀναβί- βασμός τοῦ τόκου τῆς προεξοφλήσεως εἰς 7 τοῖς 0,1 ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς τραπεζῆς, καὶ ὁ πολλὰ πλεονάζων τῶν διαδοχῶν ἐννομῶν. Τοιαῦ- τη τίς ἐστὶν καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ὀργάνων δημο- σιευθεῖσα εἰδήσις περὶ ἐνάρξεως διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ Βικτωρος Ἑμμανουὴλ καὶ Φραγκλίνου τοῦ Β', πρὸς συνομιλοῦσιν τριμήνου ἀναχωρῆς, κατ' ἐντολήν, ὡς λέγεται, τοῦ αὐτοκράτορος, ἵνα κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα συγκροτηθῇ σύνοδος πρὸς λύσιν τοῦ ἐκκερμῶδους ἐπὶ ἰταλικῷ ζητημάτων. Ἡ ἐπιμονὴ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς διατήρησιν τοῦ ὑπὸ τῶν πλοιοκτῶν τῶν ἑνῶν στόλου ἐν Γαίᾳ, θεωρουμένη πλεονὲς ἀπαραβίας τῆς ὑπ' αὐτῆς ταύτης τεθείσης ἀρχῆς τῆς μὴ ἐπεμβαδίας, ἐξηγεῖται κατὰ τινὰς ἐκ τῆς ἀντιθέτου ἐνεργείας τῶν δυνάμεων, τὸν μὲν τριῶν προσβόρων δυνάμεων ἐπιμενουσῶν παρὰ τῷ Ναπο- λεόντι πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐν Γαίᾳ Φραγκλίνου, ἐξ οὗ καὶ ἡ δια

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

[illegible]

Ἀρχιεπίσκοποι τοῦ δριστεύοντος αὐτοῦ ἀρχιεπισκόπου ὁ ἅγιος Τράλλων Ἀθάνσιος καὶ ὁ Μιλήσιος Ἰσίδωρος. Τὰ ἔξωτα τῆς ἐκείνου ἐκείνου ἐπαθάρουν ἐξ ἑοῦ τὸν λαὸν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ ἐπιβλητικῇ ἐκτάκτῃ φορολογίᾳ, τοσούτοι, ὥστε καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐμείναν καὶ ἀποκαταστάσαντες εἰς αὐτὴν. Καὶ ὁ μὲν τοιοῦτο ἀποδομήσαντες ἐκ παρακλήτων πλυνθίων, ἀλλ' ἡ μεγαλύτερη καὶ ἡ ποικίλη τὴν μαρμαρίνῃν στοιλὴν ὑπερβῆναι πρὸς ὅσον. Ὅλα ταῦτα τὴν μαρμαρίνην γράντιον, καὶ πορφυρὰν λίθον παρεκλήσαντες εἰς ἑαυτὴν Ἰουλιὰ Φρυγίαν μετὰ ῥεύθου, καὶ Λυκαὶα Βοσπορίαν μετὰ ῥεύθου ἐρυθροῦ, πράκτειν Ἀκκωνίαν, κυνὰν Δελφικὰ, μέλιαν Καλλιτικὴν μετὰ ῥεύθου ῥεύθου, καὶ Λυκαὶα Βοσπορίαν μετὰ ῥεύθου μέλιαν, Θυσταλικὴν, Μολοσσικὴν καὶ Προκοννησιακὴν μαρμαρίνην, αἰνέοντες ἀντροπὴν γράντιον, καὶ πορφυρὰν τῆς Σαφείας.

TA BYZANTINA ANAKTORA (ΣΕΡΡΑΙ.)

«...καθίστανται εὐπορημένοι, εἰς αὐτὸν. Καὶ οἱ μὲν τοῖσι ἀποδοθέντες εἰς μέγας τὴν Πύλιν, πρὸς μέγιστον τοῦ ὅπουθεν ὄψεσθαι τὴν Πύλιν ἔσπευον, ἐπὶ ἡμεροσύνῃς ἑξήκως, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁρῶντες καὶ ὑπὸ τῶν καυμάτων αὐτῆς Ἀρσένειον ἐπαιρῶν, καὶ ἔκστην ἐκ τῶν πτερυγῶν τῆς Πύλης ὄψαντο, ἐπὶ τοῦ τοῦ ὄψεσθαι καὶ ἐκ τῆς τοῦ Πύλης ἡ ὀσμῆς αὐτῶν ἀνταρπάζοντα ἐπισπορομένη. Ἐπὶ τῇ Πύλιν Φάντασι, ἐκ μύλλων ἐκ σταθμῶν προφῶς, ἡ εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνάστη, τοῦ μεγίστου τῶν ἡγεμόνων τοῦ Κόσμου ὁρῶντος ἐκ τῆς Πύλης καὶ ἐκ τοῦ προποδοῦ αὐτῆς τὴν πενήντην θυρωρὸν ἀπὸ τῆς μὲν λευκῆς θύρας αὐτῆς ἀνέστη. Καὶ πρῶτον μὲν εἰσελθὼν τῆς εἰς μύλλων τὴν αὐτὴν μακροτάτην τοῦ πλάτους αὐτῆς, πρὸς τὴν βελτίαν τῆς ἀπὸ τῶνδε ἀπαρῶν υποκατακτὴ αὐτῶν τοῦ βελτίου τῆς αὐτῆς, καὶ πρὸς τὴν εἰρηστικὴν διώματι ἐκ τῆς θυρωρῆς ὑπερῆσαν τὴν ἀνακτορῶν, ἡς καὶ ἡ ἀποκλίνουσα τὴν πρὸς τὴν ἀνακτορῶν κατευλάνων ὕψους, ἐκ δὲ ἐξοδούστων κατ' ἔτος 40,000 πορτίων ἡμῶν, προσηύς ἐκτάσθαι δὲς θύναςται νῦν αὖθις διὰ βελτίου ἐπαιρῶνται.

[illegible][illegible]

«Ο Νόμος της Ή. Σοφίας είναι χριστιανικός σπουδαίως, του οποίου τα μέληταρα άρρα τίθενται προς τα τέσσερα άρχαία σημεία του Σφαιράς ύπερδύο δι' προς τα τέσσερα σημεία του κόσμου. Καλλίστη ανωτέρως έσπερχομένη επί κυκλικών τυκτικών έπιστοχισμένων επί των μεγάλων θύλων και άνευθεντων εις τήν εις τήν πύλιν άθουαν προς τα στερκαρώματα δι' ταύτα συνελκται έσπερμένη πρως μικροί θύλοι, ώστε εστίη του Νάου θύλουμαχ κατά θύλοισι, συνίσταται, έξ ένικς θύλων, άν άμύστης σχηματίζη τον Τρολλών της κερύμης, υπό τούτων δι' ύπερδύον δύο ήμπερνούται, και υπό τούτους οι πρως μικροί θύλοι εσπερνούται».

Οι άνδρες του Ναυό τοχολόσαν *αίχμα* έπιβαλλόμενοι, τὸ δέ έσπερον έστράφησαν πρὸς μεγάλας πλάξεις αὐτοῦ δέ δαμάσκου, αὐτὸ αὐτὸ πρὸς δεξιὰς πρὸς ἀνοίγματα διὰ τὴν είσοδον τοῦ βουλοῦ, αὐτὸ πρὸς ἀριστερὰ καὶ γάτων εὐώγων πρὸς μεναράδας, καὶ πάντα διὰ τὸ εὖ λαβεῖν εισιρχόμενὸν ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ εἰσφύρας αὐτῆς πρὸς τὴν ένδοιπνίαν. Τὸ ένδοιπνον δὲ τοῦτο έστράφησαν προκύβον αὐτὸν μακρότερον καὶ πλατυτέρον καὶ μάλλον υπερμεγέθυνον ἢ τὸ πρὸ αὐτοῦ, ἔχει δὲ τὰς πύλας, εἰ δὲ αὐτὸ πάντα αὐτῶν

να εισέλθουν ἐν αὐτοῖς, τῇ ἰσχύϊ ἐνδὲς ἐπιτήδεος ἐκποδισμένου φρικανίου, μετὰ τῶν ἀκολουθῶν αὐτῶν. Εἰσέρχονται δὲ τότε διὰ τινος ἐκ κοινῆς πέτρας ἰσχυματισμένης ὀπισθοθώρας εἰς κοριοστώδη τινὰ σὺλῃν μετὰ τῶν δένδρων, καὶ ἐκ ταύτης εἰς ἄλλην ἐνδοτέρην τὴν τῆς κοίτης. Ἀναβαίνοντας δὲ ποσὶν τινα χιλίσματ' ὑπερβαίνοντες εἰς τὴν ὀψιμακτὴν

καρπάζουν, πλανάται μεταξύ τσιτράλων... έκαστη περίπτωση ποδών με
αίμα και πλάσμα, μετά θυρών κατά τις τρεις μέρες πλείους, κατακα-
μάνουν τους τοίχους και τον ορόσην υπό παραπάνω και χρωστών κομμάτια.
Τα παραπάνω αυτά τον θυρών και οι βαμμένα καλά μετά μελάνιν
δ βαμμένα θυρών κροστών, κατά το υπό τραν έπειτα μελάνιν
και η ιδιότητα αίματος της υποδοχής και το παρ' αὐτῶν ιδιαίτερον το
Σουλτανόω δωμάτων, έλλα μερικοί τούτοι τάς διατάξεις. Ή δ τῶν
παραθύρων διά του Βοσπόρου και της Προποντίδος, καλυπτομένων
υπό πλάνου, του Πάρα και του Σουλτορί, και τῶν έπάνω όρίων, είναι τοί
είναι χαριέστατα και μεγαλοπρεπέστατα. Το σουλτῶν το Σουλτανόω είναι
δωδωλόν δ λευκο μαρμαρο, φωτισμένον άνδρον από τῶν ὧν
της όρεφς. Ή αίθουσα του γυναικείου είναι κομφοτήρ το σχήμα,
έχουσα δύο κυκλοτερή κλίμας κατά της δύο αντίθετων πλευράς, τρεις
θύρες, τήν μὲν άνωθεν πρὸς εὐρύσσονον κήπον, τήν δέ πρὸς δωμά-
τιον παρεῖχον ἐν τῇ ἑλῶν κίθετῳ περιεχῶν τινά διὰ του Σουλτανόω,
καί τήν τρίτην πρὸς τὸν κατάνυ του Σουλτανόω, θεωρουμένην δέ τῶν,
καί δέ ἐς τούτου μὲν συγχωρομένη τῇ ἐν αὐτῇ σιδέρῳ γαζιτῶν ὅμως
ἡθέρους και εὐχόρουας ἐλλ' ἀπολύτως ἐπιπλέμους, ἔχον καί αὐτῇ
τῇ θύρῃ ἐντέλλ' ἑλληνικῶν καὶ μετ' ἑταῶν θυρών παραπαιστωμένη
ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀπὸ της όρεφς. Μετὰ ταῦτα ἔπειτα μακρὰ τῇ στοί μετὰ
κινομένην ἀπὸ της όρεφς, καί μετ' ἐκείνης παραθύρων ἀπολύτως
καί τοῦ έτέρου. Είναι αὐτῇ ἡ στοί τῶν εἰσόδων, ἔχουσα ἐπὶ τοῦ τοίχου
τοῦ ἀντικείνου τῶν παραθύρων μίαν μὲν στήλην ἐν τῇ ἐντελεστέρῳ
τῇ νεότερας τέχνης εἰσόδων διαβόντις ἐν τῇ στοί τῶν αὐτῶν καί μίαν
ἀλλήν λαδωδὸν κατὰ εὐρείαν τῇ ἐν γυναικίονον κήπον, μετὰ
τοῦ καὶ κακῆς ταίφερας, καθύστε αὐτῇ τῇ ἀνδρ', αὐδὲ τῇ πρὸς

[illegible][illegible][illegible]

μαίται. Καί τελευταίον εἰς τὴν ἀνατολικὴν στοάν διατηρεῖται ὑάλινόν τι κιβώτιον περιέχον τὰς κλεῖς τῶν πόλεων τῆς αὐτοκρατορίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΖΩΟΛΟΓΟΥ ΠΗΓΗΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ
(ΤΟΥ ΒΑΛΟΥΚΛΗ.)

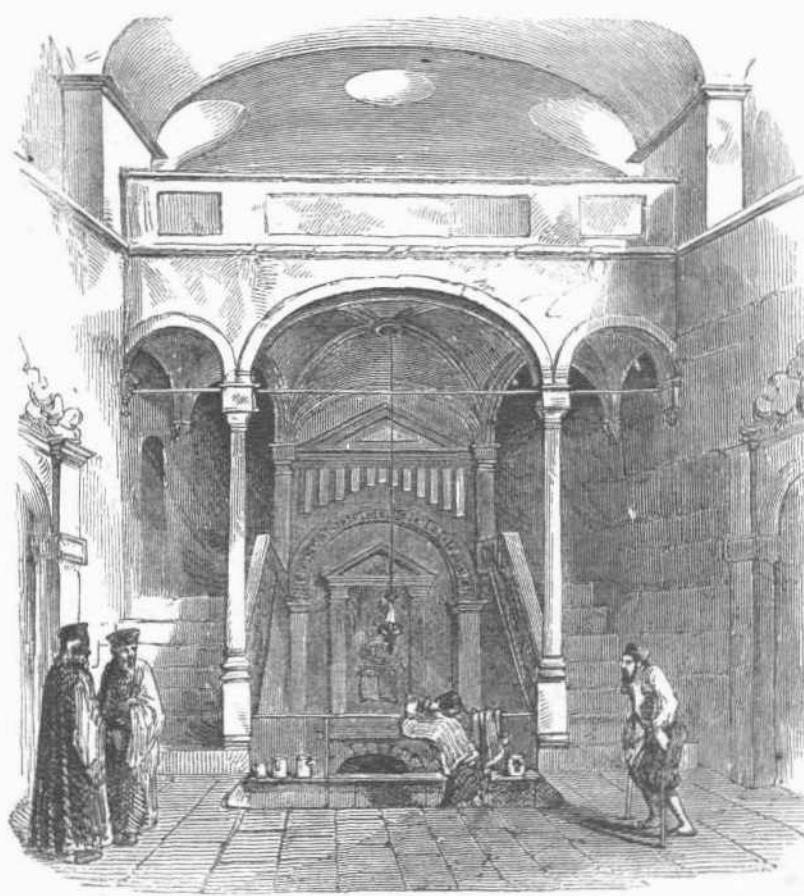
[illegible]

ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΝ
ΕΙΣ ΔΟΛΜΑΒΑΧΤΣΕ.

Ἐντοῦ καὶ εἰς τὰ περίετ' τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπάρχουσι πολλὰ τῶν Σουλτάνων παλάτια. Ἀλλ' ἡ προσφιλεστέρη θίσις δι' οἰκοδομῆν τοιοῦτον θεωρεῖται ὁ Βόσπορος· ὁ δὲ λόγος τῆς τοσαύτης πληθύνος βασιλικῶν μεγάρων εἶναι δι' ἑκαστὴν τῶν Σουλτάνων ἀναβάντων τὸν θρόνον χρεωστέε' νὰ κτίσῃ τοῦλάχιστον ἓν, φιλοτιμούμενος

αποτίνα να τὸ ἀναδείξῃ λαμπρότερον καὶ πολυτέλειον πορταὶν τῶν προκείμετων του. Εἶναι δὲ δευτερότερον τὸ παραπονεμένο ἄλλοις, πρὸς καὶ κυρίως ἐπὶ αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ ἀρχαιολογικὰ αὐτῶν ἢ μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν ὁρισμῶν φαινομένη πρὸς τὸν παρὰ τὸν ἑκκατοστὸν καὶ Κλασσικὴν τέχνης. Τὸ θανάσιον ἀντικείμενον τοῦ Βασιλέως, τὸ ἀεικόνητονον ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου Μαχμούδ, καταβάρητον δὲ ἐγγράμῳ ὑπὸ τῆς καθάρσεως, ἔτο ποτὶ ἀντιθέτης τῆς φωνῆς Ἀσιατικῆς καὶ Κλασσικῆς τέχνης καὶ τοῦδε δὲ ἔμμελον τοῦ ἀντιθέτου στυλίου καὶ ἐπιστομῆς ὡς εἰς ἀδελφάχαρξιν πάλαιον τοῦ νῦν Σουλτάνου, τὸ ἴδιον καὶ μακρότερον, εἶναι ἀρχαιολογικῆς ὅλης Ἐδρᾶς Ἀσιατικῆς ἡποκαταστάσεως τάξεως, ὑπερπορτοῦ τῆς καλῆς ἀντιθέτου ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὴν. Ἡ οὐκ ἀντιθέτου ἐξ ἑνὸς μεγαλοποιοῦς κέντρου καὶ διὰ

Η παρατηρούμενη εικονογραφία παραστή-
 χυρὰν πύλιν, τῆς ἐν αὐτῇ εἰδυόσῃ· κίττιαι δὲ ἐπὶ τῆς
 αὐτοῦ, παρὰ τῷ Τονχαγῷ. Ἡ δ' ἐν ταύταις θεία, περὶ
 τὴν Χρυσόπολιν, τὸ Ἀκρωτήριον τῶν παλαιῶν ἀνακτόρων
 δεξιὰς τὸ Βυζάντιον, εἶναι ἡ φαιαιότερα παλαιὰ τῶν ἐ-
 τινουπόλεων.

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΝΑΜΑ.

Ο ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ.

Επί της *μυθίας ἀποστάσεως* ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Κρήτην Κόλπον ἐλθόντων κρητῶν ἐ Νοταρῆς, *ἐκτίθοντο* ἐκτακτικῶς, *ἐκδοχόμενοι* τὸ 1576, ἡμεῖς καὶ οἱ ἀρχιεπίσκοποι τῆς Τουρκαλίας. Ἐν αὐτῇ ὁδοῦ καὶ παλαιῶν ἀποστάσεων *ἐκείνη* καὶ *ἡμεῖς* μὲν *ἦσαν*, αἱ ἐν ὁδοῦ ταυτῇ τῇ *ῥαβδῶ*, *ὅστε* τὸ *μύηται* τὴν ταυτῇ τὴν δύναται, καὶ τὴν προσηγορίαν, *Ἡερίας*, ἔχοντι εἰς τὴν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν περιερχομένην τὴν *μυθίαν* γὰρ καὶ διὰ ταυτῶν αὐτῶν ταυτῶν, *ἐκτακτικῶς* ἐξέχοντι, διὰ τὰς *πλοῖα*, *ναυπηγία*, *χαλκία*, ἐν *κατασκευῇ*, καὶ *πλοῖα* τὸ ἀναγκασμένον πρὸς *κατασκευὴν* καὶ ἐκτελεσθῆναι *πλοῖα*, ἐκτακτικῶς ἐκτακτικῶς καὶ ἐν *κατασκευῇ*. Οὗτοίς ἐξεδόσαντο *ἐκδοχόμενοι* ἐκτακτικῶς ἀναλίσκοντες τὸ πέντε *κω* 20,000, ἐν τῇ *χαλκίᾳ* εἰς *Κ* 12,000, ἐν τῇ ἐκτακτικῇ *ἐκτακτικῇ* προσηγορίᾳ καὶ τὴν ὁρίαν τῆς *μυθίας* Ἀσίας, *συμμετροῦνται* εἰς τὴν *Νοταρῆ*, ὅθεν *ἐκδοσι* *πλοῖα* *κατασκευῇ*, *ἐκτακτικῶς* εἰς τὴν *κατασκευῇ* καὶ τὴν εἰς τὴν *Νοταρῆ*, καὶ εἰς τὴν *πλοῖα*.

ἀπὸ τῆς Βουλῆς καὶ Βλαχίας, ὅθεν σχηματίζονται εἰς
σχεδὸν διὰ τοῦ Δουναβίου καὶ τοῦ Εὐξείνου, μετακομ-
ίζονται εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν ὧραι εὐδαί. Τὰ καλὸν
καὶ τὰ ἱστία προέρχονται κυρίως ἐκ τῆς Ῥωσσίας
12—15.000 κ^ω. βάσεων ἑτησίως.

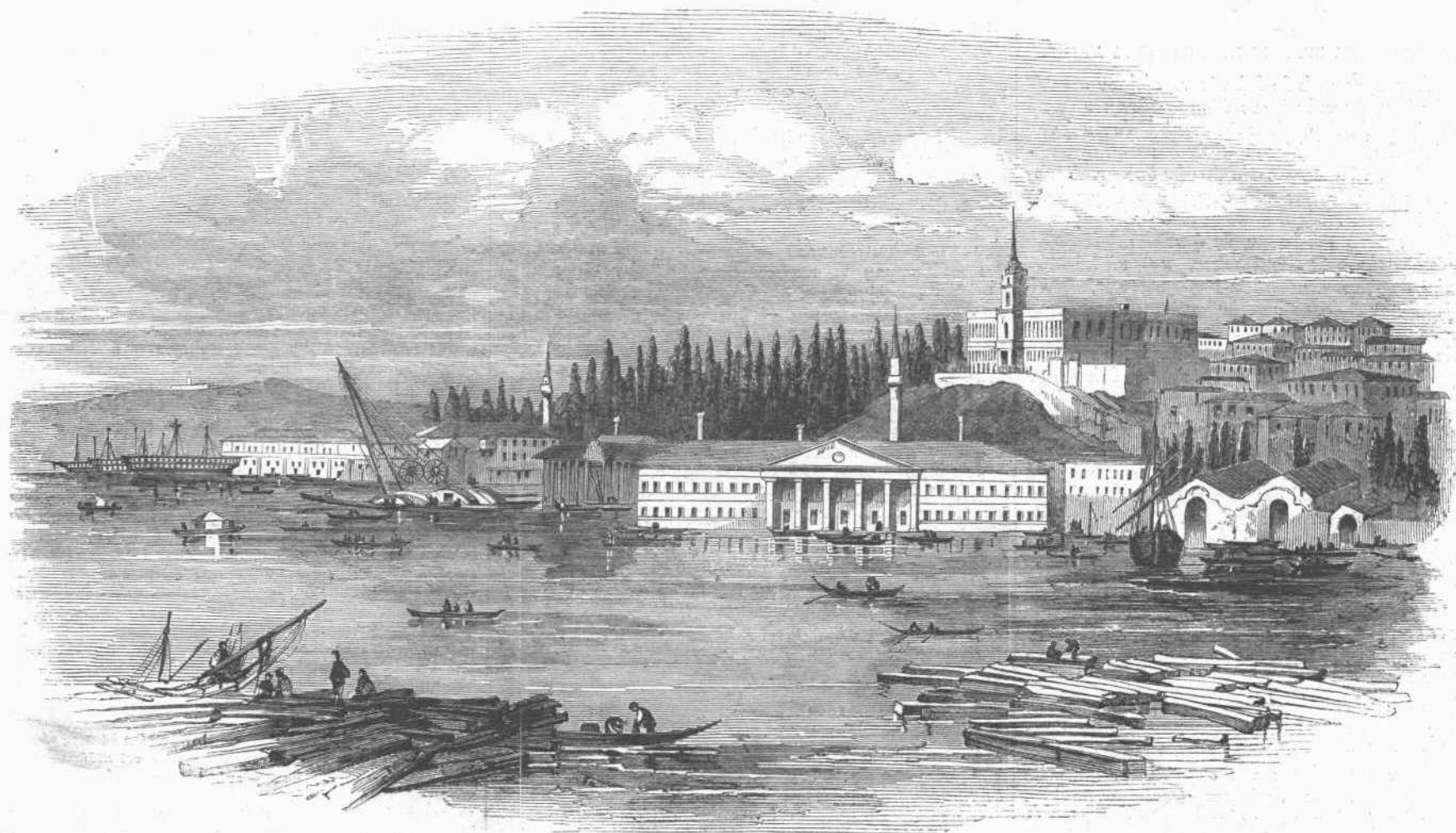
ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΟΡΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΑΙ

[illegible]

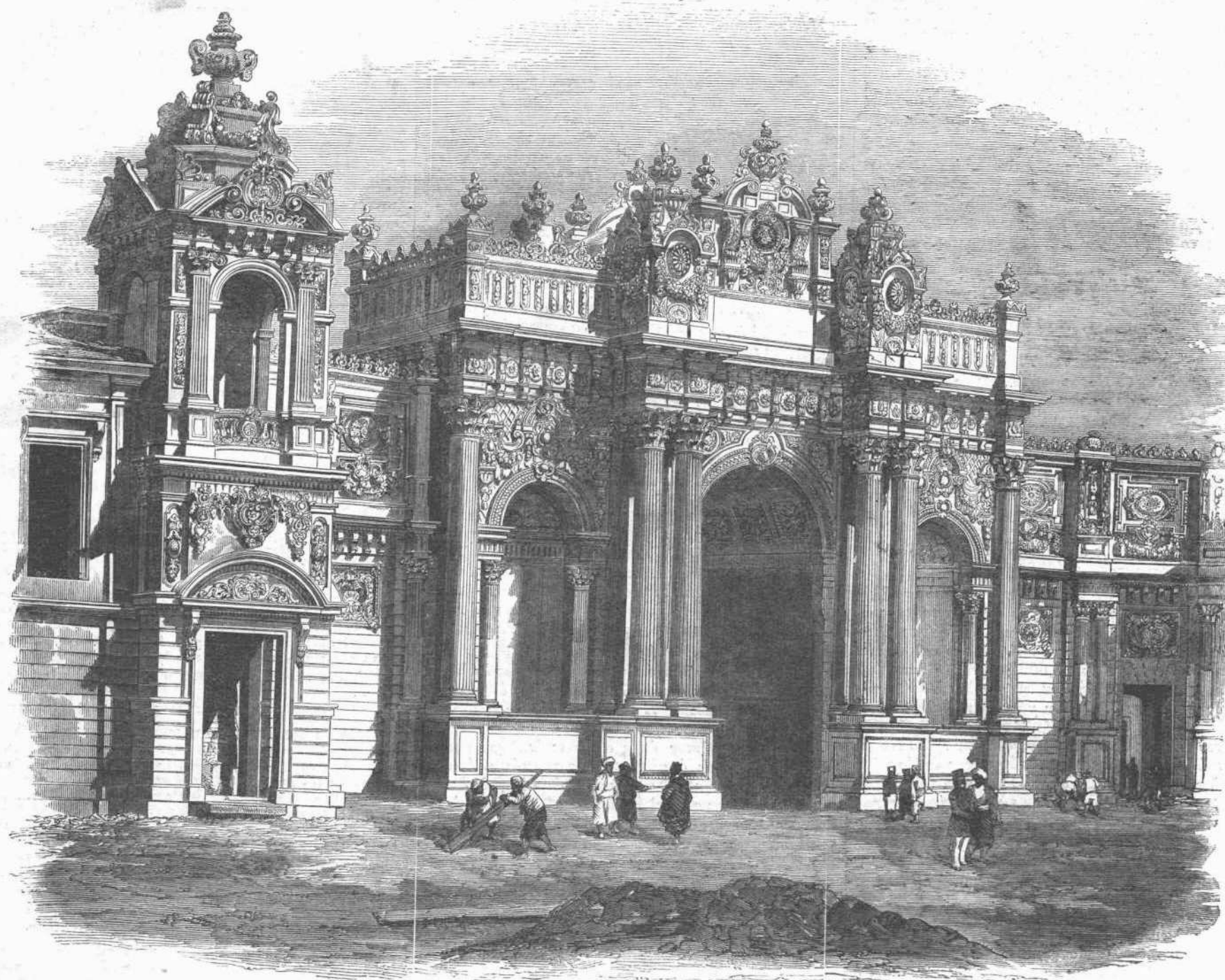
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΑΡΟΠΑ-
ΘΗΤΙΚΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ. Είς τὸ μεσο-
πυρην μέρος τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰς Ἀρχαίας, ἱερὰς τὴν με-
ταρχαιανὸν ἐν δὴς δόλιου συστήμαθι θεραπευτικῇ, καὶ οὐκ ἐν-
το-το-ῖον. Ματαχρησίζεται δὲ πρὸς τοῦτο ῥόμῳ διακρίνον,
ἐφ' ἡμέτερας τὸν πλεονὺν φέρωντι ὑδάτιν ἀκρόαν, σημαί-
νοντι ὑπερπύρην τὴν ἰδίαν φαρμάκῳ. Φ. λέγων χάριν, διὰ τῆς
δοξατικῆς, Κ. διὰ καθάρσιον, Ε. δὲ ἐμψύκῃ, Σ. δὲ στυγνῇ
καὶ οὕτω καθέξει.

[illegible]

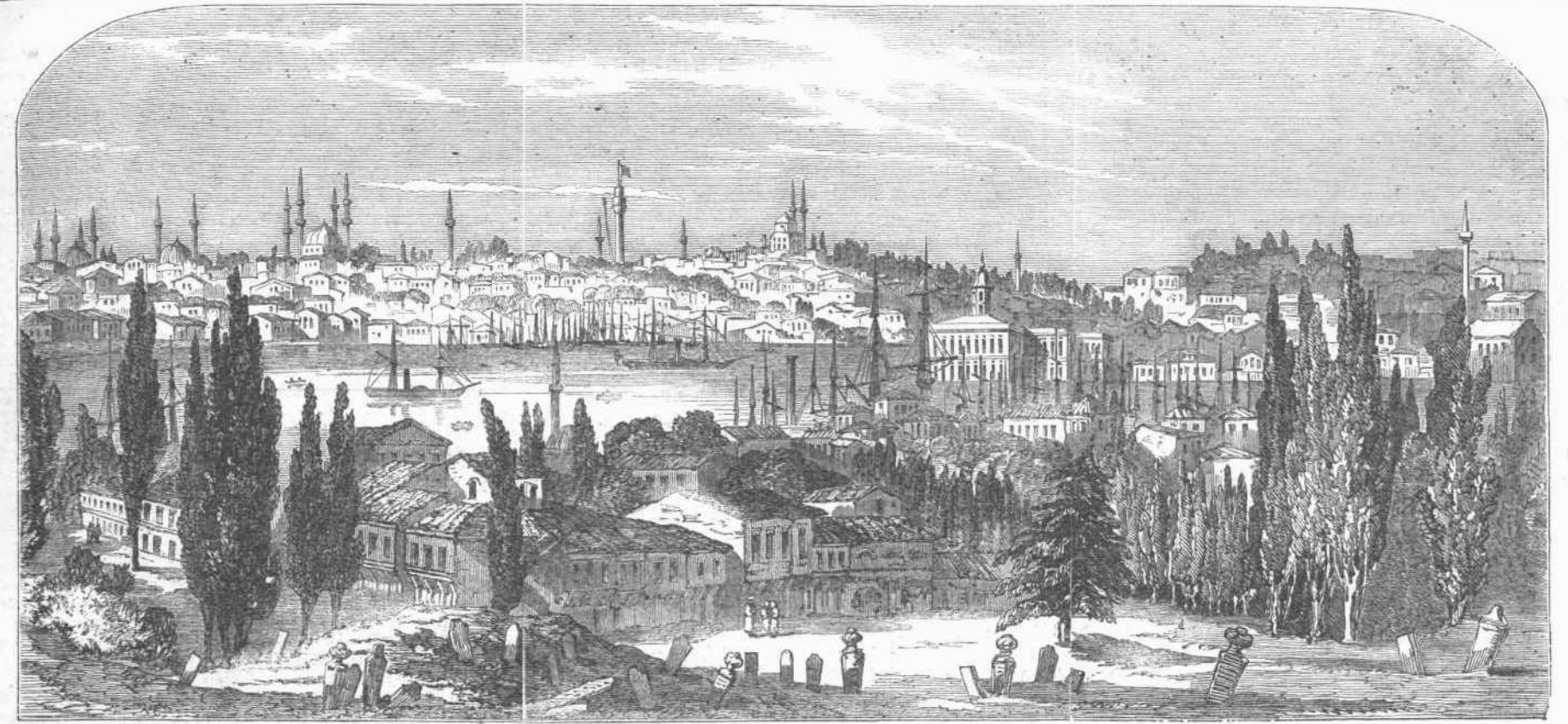
ΤΟΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ.— Αἱ τρεῖς τελευταῖα αἱ ἐλλείψεις, αἵτινες ἦσαν ὁραταὶ ἐν Εὐρώπῃ, συνέβησαν ἀμείναι μετὰ τὴν ἄλλην καὶ ἀκριβῶς τὸ μεταξὺ ἐκάστης ἡλιακῆς προκύβητος διάστημα ἦν τρεῖς ἔτη καὶ ἡ διάρκεια τοῦ σκότους ὡν τριῶν τούτων ἡλιακῶν ἐλλείψεων ἦν τριῶν λεπτῶν τῆς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—Ο ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ. (18ς σελ. 29.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΝ ΕΙΣ ΔΟΛΜΑ-ΒΑΧΤΣΕ. (18ς σελ. 29.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—ΚΕΡΑΤΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΘΕΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΚΟΙΜΗΘΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΟΥ.

Ο ΚΕΡΑΤΙΟΣ ΚΟΛΠΟΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Αι τῆν θύαν τοῦ Κερατίου Κόλπου παριστάται εἰκονογραφία ἡμῶν, ἡλθόντων ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κοιμητηρίου τοῦ Ἑγίου, ἡ δὲ ἀπὸ τινος πλοίου ἡγυροβαλλομένου ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τοῦ Κόλπου.

Ἡ ὁρὰ καὶ ζωγραφικὴ ἀνὰ κοινὴν Ἑγίου, κίτται ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἐκείνης τοῦ ποταμοῦ Παράμου, πλησίον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, περιεκαλειμένη ὑπὸ κληρὸν καὶ Τουρκικῶν δασυδένδρων κοιμητηρίου καὶ κυπαρισσιῶν. Ἐλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Ἑγίου, ἡ ἰσὶ, τοῦ σημαιοφόρου καὶ συμμάχου τοῦ Μωάμεθ, γεννηθέντος κατὰ τὴν πρώτην ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ 668 μ. Χ. καὶ ταῖς ἐκείνης αὐτοῦ, ἀνέγειρεν ἐπ' αὐτῇ Μουσουλῶν καὶ Ναῶν. Εἰς τούτων τὴν Ναὸν οἱ Ὀθωμανοὶ Σουλτάνοι καθιερύονται περιζυνόμενοι τὴν ἐπὶ τῆν τοῦ Ὁσμάν τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς Μοναρχίας. Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ναοῦ εἶναι κομψὴ ἐκ μαρμάρου λευκοῦ.

Ἐνταῦθα κίτται ὁ χαρὶς καὶ ἀνυχὴ Σουλτάν Σεῖδμ, οὗτος τὸ Μουσουλῶν καθορᾶται διὰ τὴν κυριότητα θυρίδος. Οἱ Ὀθωμανοὶ ἐνταυθίζονται τὰ μέγιστα τοῦ Ἑγίου, διὰ τοῦ ἐν αὐτῇ τάφου, τὰ δὲ κοιμητήρια καὶ τὰ μαντιλῆα αὐτοῦ κατέχουσιν μὴν τὰ θυετὰ τῶν τῆς Χρυσουπόλεως εἰσὶ δὲ τὰ ἐπιστημῶτα τῶν περὶ τὴν βασιλείουσαν. Ὁ τελευταῖος Σουλτάνος Μαχμούτ, ἐνταυθὶν ἐργαστάσιον φασίαν εἰς τὸ Ἑγίου, ἐπου κατασκευάζοντο τὰ διὰ τὴν στρατὸν φάισα, ἐνὰ πρότερον εἰσέχοντο ἀπὸ τῆς Τυνίδος.

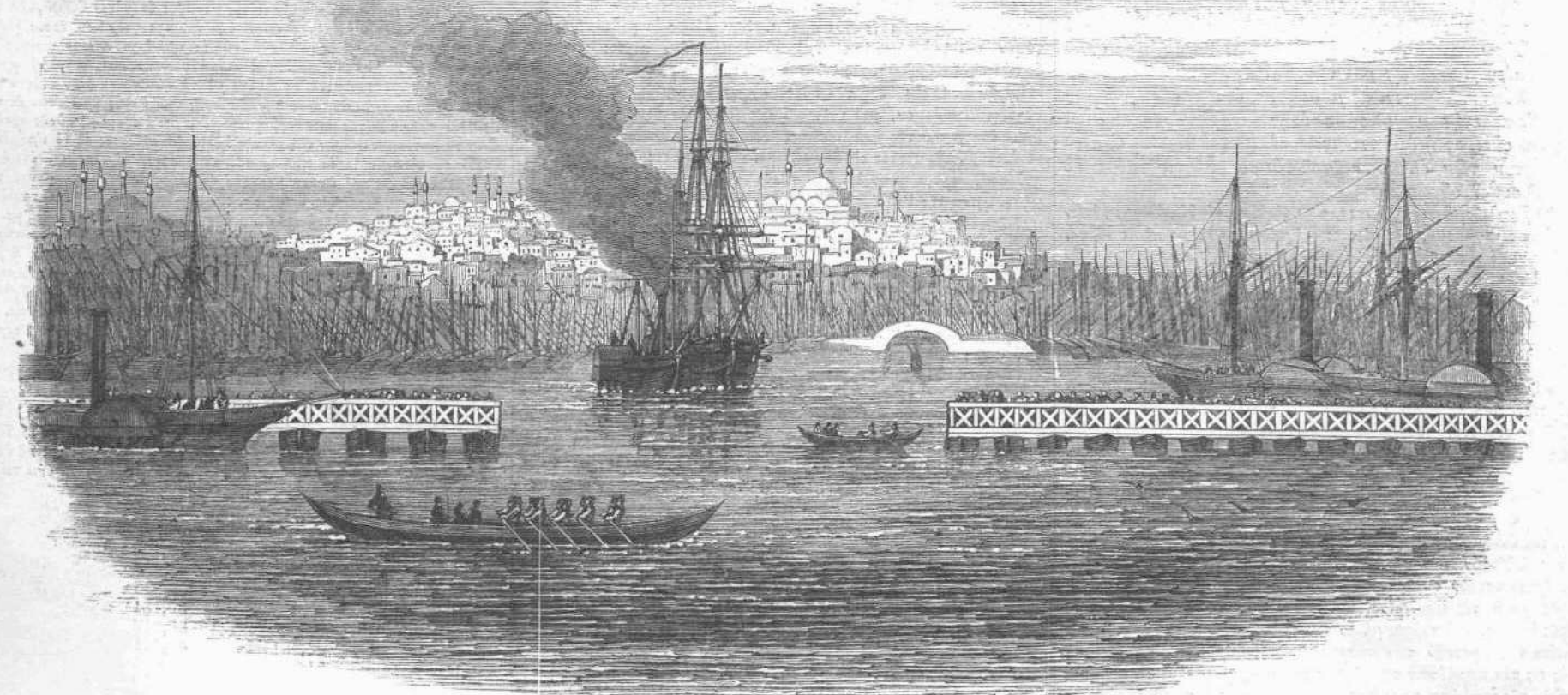
Ἡ θύα αὕτη εἶναι μία ἐκ τῶν θελτικῶν χώρων τῶν περὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν.

Ὁ Κερατίος Κόλπος εἶναι λεγὼν ἡλικιῶδες, τὸ ὅπου τὸ σπῆμα τῆν πρῶτον καὶ τὴν ἐπὶ αὐτὸν καταγράφεται ὑπὸ θαμνοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς φυτῶν, ἀπερριπλῶς ὡς πρὸς τὴν ἀνέκτα δὲ τὴν ἐκέρπον, καθύτι ἡ δὲ ἐπὶ μίλιον ἡλικιῶδες αὐτοῦ συνέχεται διὰ τῆς Πίλλης κινεῖται ἐπ' ἀντοῖαν τῶν ἐθνῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἡρώων παντὶς αἰῶνος ἐμπορευμάτων καὶ κατὰ μὴν τῶν ἐθνῶν τῶν πλεονῶν τῆς εἰς αὐτὸν εἰσόδου ἐκτείνονται τὰ Βυζαντινὰ Ἀνάκτορα (Σερὰ), καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Ἀγ. Σοφία, καὶ τὸ προσένημα τοῦ Σουλτάν Ἀχμέτ, κατὰ δὲ τὴν ἀπέναντι ἐγείρεται τὸ Πέρα ἡ πόλις τῶν Ἑυρωπαϊῶν μετὰ τὴν κομπούλειον τοῦ Τονχανῶ καὶ τοῦ Γαλατῶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν λόφων τὰ μέγιστα τῶν Πρεσβυτῶν καὶ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, οὗτοις κατὰ τὴν ἐκτείναν κατατελλομένην κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, μακρὴν τὴν νῦν φασίαν πλεον ἐκτείνονται εἰς τοῦς ἐπὶ τῆς Πύργου φυλάκων, θυερούμενοι ὡς τότε βασιλεῖς ὑπὸ τῶν κατελόν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἡρώων κατ' ἑλὸν δὲ τὸ μέγεθος τῶν ἡλικιῶν αὐτοῦ διὰ τὴν στήρ πλοῖον εἶναι τῶν ἰδίων φαίνονται κατὰ στοιχάδας κίτταιν τοσούτων πλοίων τῶν ὀχλῶν, ὅσα τὰ ἰσὶα τῶν ἐγγίοντι τῶν ὀχλῶν τῆς ὁροῆς. Ἡ φάσξιν δὲ ἐπ' αὐτῇ καὶ ἑλλαν καὶ γέρωνι ζυγνύουσιν τῆς δύο τοῦ κόλπου ἀνταγωνιστῶν ἐχθρῶν, καὶ πρὸς τὸ ἀπώτατον αὐτοῦ τέλος πρὸς τῆς βορείου ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως κίτται τὸ μοναστήριον Ἑγίου, θυερούμενον ὡς τὸ ἱερώτατον αὐτῆς χωρίον.

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἑγίου εἶναι ὁ μέγιστος καὶ πλουσιώτατος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ὅπου οὐδὲν γινώσκοντες, ὡς μὴ συγγινώσκοντες τῆς εἰσόδου εἰς αὐτὴν τῶν Χριστιανῶν. Παριστᾶται δὲ τῆς ὡς ἐκ τοῦ κυμένου ἐν αὐτῇ Ἀραβὸς μάρτυρος ἱερότητος αὐτοῦ, Μωάμεθ ὁ Β' ἔθισσε καὶ δευτέραν ἀλλήν, φησὶς ὅπως ἐν αὐτῇ ἀλλοκαλιῶδες

καὶ διὰ παντὸς ζυνεύονται τὴν ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Ὀθωμανοῦ Σουλτάνου, ἐκτείνονται τῆς τελευταίας δικαιοκρατίας, ὑπὸ τῆς Σαῖς τῶν Ἀραβικῶν Μαδιδῶν, ἐκτείνονται Χουανῶν, ὡς καταγράφεται ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Ἀσβασιῶν καὶ ὑπὸ τῶν χωρίων τοῦ διαδύου καὶ ἀντοπρόπου τῆς φυλῆς ταύτης ἀνδρὸς τούτου γένοντος καὶ νηπίου, περιζυνόμενος τῆς ἐπὶ τῆς τοῦ Ὁσμάν περὶ τὴν ὁρὴν τοῦ Σουλτάνου καθιερύεται τὸ ἐπὶ τοῦ ἀξιώματι τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἡγεμόνος τῶν πιστῶν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Σουλτάνου.

Κατὰ τὴν τῆς περιχρῆς τοῦ Ἑγίου καὶ τῶν ὀχλῶν τῆς πόλεως, κίτται ἡ περιχρῆς καὶ τοῦ Κερατῶν περιεκαλειμένη παντοχρῶν ὑπὸ λόγων ὑπερασπίζοντων μὴν ἀλλὰ καὶ συσταζόντων αὐτῶν τὸ δὲ ὅραλον αὐτῆς ἔδαρος κληπόμενον κατ' ἑλὸν τὸ ἐκ ὑπὸ χροῖας πύας, παρέχει βοσκὴν εἰς τοῦς ἵππους τοῦ Σουλτάνου διὰ δὲ τοῦ ἔδαρος τούτου διαχόμενον ἡλικιῶδες τῶν ἡρώων τῶν τῶν Βυζαντινῶν, κατὰ τῆς εἰς τὴν Κερατίου Κόλπου. Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἀλλὰ περιεκαλειμένη ταύτης καλὰς ὑπάρχειν δένδρα μεγάλα καὶ ἡλικιῶδες ἀργυρώτερος διαπορέαται τοῦ μὴ μοναδικῶς, πύα εἰς ὅραλον, ὑπὸ τῆς αὐτῆς τῶν ὀχλῶν τὸ ἐκ καταγράφεται πλείστη συνοδία πρὸς θυετῶν καὶ διάκων ὑπάρχειν δι' ἐνταῦθα καὶ ἀνάκτορα, ἐν αὐτῇ τὰ χαρῖμα τοῦ Σουλτάνου διατρέχουσιν ὀλίγους μέρας κατ' ἑλὸν. Κατὰ δὲ τὸ ἀπώτατον τέλος τῆς καλὰς ὑπάρχει μνημονιμὸς τις καὶ περιεκαλειμένη ὑπὸ δασίων πλατάνων Τουρκικῶν Ναὸς μὲν διακρινόμενος ἀπὸ τινος ἀποστάσεως, εἰς κοκκινοβαρὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ναὸς αἰμάτων» καθύτι εἰς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀλλοκαλιῶν τῶν στρατιωτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν ἐκτείνονται ἐν αὐτῇ, καὶ κατὰ συνέχεται τῆς βελούτσας ταύτης ὁ Ναὸς οὗτος ἐκκατελείβη εἰς τὴν ἐρήμωσιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—ΚΕΡΑΤΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ ΘΕΑ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΠΛΟΙΟΥ.

ΚΑΤΑΝΗ.

Ἡ πρώτη θεμελίωσις τῆς πόλεως Κατάνης εἰς ἀρχαιοτάτους ἀναφέρεται χρόνους, καὶ περὶ τῶν θεμελιωτῶν αὐτῆς αἱ γνώμαι τῶν συγγραφέων διαφέρουσιν. Ὁ Στράβων καὶ Θουκυδίδης ἀναφέρουσιν, ὅτι Χαλκιδεῖς ἐκ τῆς πατρίδος ἀπελθόντες, ἵνα ἀποικίσωσι ξένην γῆν, ἀπέδωκαν εἰς Σικελίαν, καὶ ἀποδιώξαντες τοὺς ὑπάρχοντας κατοίκους, ἔκτισαν τὰς πόλεις Κατάνην καὶ Λεοντίνους ἑπτὰ ἔτη μετὰ τὴν θεμελίωσιν τῶν Συρακουσῶν, ἧς ἐγένετο τῷ 750 π. Χ. Ὁ Εὐσέβιος ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἀποικία αὕτη ἐγένετο τῷ 3446 ἀπὸ κτίσεως κόσμου. Ἄλλοι δὲ συγγραφεῖς, ἀρχαῖοι τε καὶ νεώτεροι, λέγουσιν, ὅτι ἡ Κατάνη ὑπῆρχε πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῶν Χαλκιδέων ἀποίκων, ὅπερ φαίνεται πιθανόν καὶ συμφωνοῦν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος λεγόμενα, ὅτι διὰ τῶν ὀπλῶν ἐγένοντο κύριοι τοῦ μέρους τούτου τῆς Σικελίας. Ὁ Βοχάρτιος λέγει, ὅτι ἐθεμελίωθη ὑπὸ τῶν Φοινίκων, οἵτινες θαλασσοπόροι ὄντες καὶ πλείστα μέρη τῆς Μεσογείου ἀποικίσαντες, δὲν εἶναι πιθανόν, ὅτι ἤθελον ἀμελήσει τοιοῦτον ἐξαιρέτου λυμένους, οἷος ὁ τῆς Κατάνης. Μετὰ καιρὸν δὲ ἡ Κατάνη ἐγένετο μία τῶν πρωτίστων πόλεων τῆς Σικελίας, καὶ διηρίσθη εἰς τέσσαρα τμήματα, ἐξ οὗ καὶ τὰ τετράπολεις ἐκαλεῖτο. Τὸ πρῶτον καὶ κυριώτερον τμήμα ἐκαλεῖτο Λίτυνα πόλις, ὡς ἀφορᾷ πρὸς τὴν Αἴτναν, πλείστον τῆς ὁποίας ἔκειτο ἡ πόλις, καθὼς ἐκ τῆς παρατιθεμένης εἰκόνης καταφαίνεται. Τὸ δεύτερον ἔκ τινος ναοῦ εἰς τὴν θάλαμν ἀφαιρομένου, οἷτινες ἐπὶ καὶ νῦν σώζονται εἰρείπια,

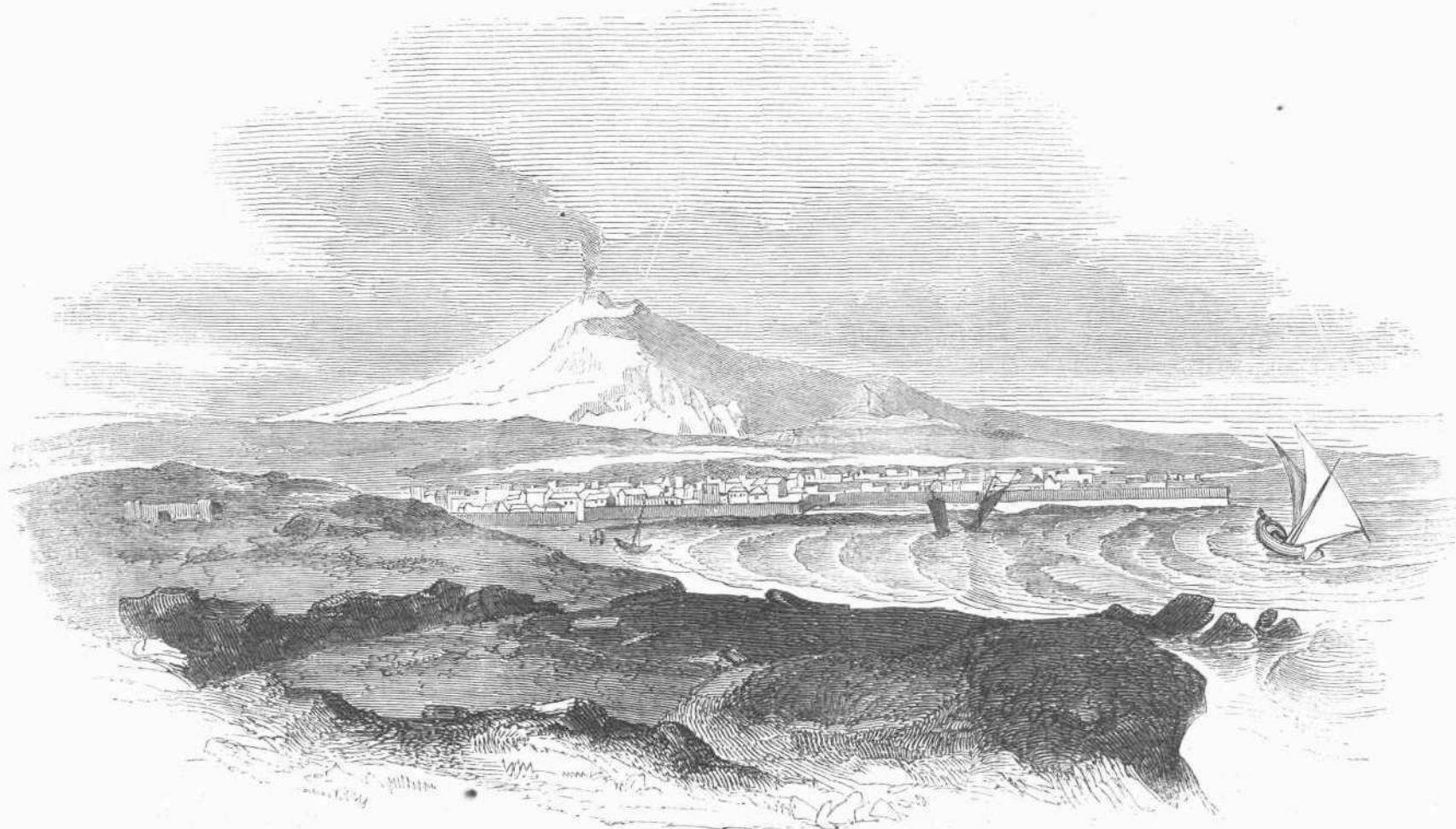
ἐκαλεῖτο Δημήτηρ (Ceres). Τὸ τρίτον ἔκ τινος ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ἐκαλεῖτο Σελήνη (Luna) καὶ τὸ τέταρτον ὡς καίμενον παρὰ τὴν αὐτὴν ἀκτὶν (litoralis) ἐκαλεῖτο. Τὰ δὲ τέσσαρα τμήματα τῆς πόλεως, ὅπου λαμβανόμενα, ἐκαλοῦντο Κατάνη. Ὁ περίφημος νομοθέτης καὶ φιλόσοφος Χαρωνίδης ἦν Καταναῖος τὴν πατρίδα. Ὁ Ἴερων, τύραννος τῶν Συρακουσῶν κυριεύσας τὴν Κατάνην ἐξέλασε τοὺς κατοίκους αὐτῆς, καὶ μετέβαλε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, ὀνομάσας αὐτὴν Αἰτνὰ. Μετὰ δύο ὁμοῦς ἔτη οἱ ἐκδιωχθέντες Καταναῖοι γενόμενοι κύριοι τῆς ἰδίας αὐτῶν πόλεως, καὶ ἐκβαλόντες τοὺς περὶ τὸν Ἴερωνα εἰσέλασσαντες, ἀπέδωκαν τῇ πόλει τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα. Περὶ τὸ τέλος τοῦ πρώτου Κρηθηδονικοῦ πολέμου, τῆς Σικελίας Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας γενομένης, ἡ Κατάνη μετέβη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ῥωμαίων. Μετὰ δὲ ταῦτα τῶν Γότθων εἰσβολόντων εἰς τὴν μεταγενέστην Χερσύνησον, ἐκυριεύθη ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ αὐτοῦ Βελισσίου. Περὶ δὲ τὸ 969, τῆς Σικελίας ὑπὸ τοῦ Καλφίρας οὐσίας καὶ κυβερνομένης ὑπὸ τοῦ Ἀβουλκασάνου, ἡ Κατάνη ὑπετάγη τοῖς Συρακυσταῖς, καὶ κατὰ τὴν ἐπείθεσθαι πάλιν μετὰ Νορμανδῶν καὶ Σαρρακηνῶν ἐν Σικελίᾳ, ὅτι μὲν ὑπετάσσεται εἰς τὸν ἑνα, ὅτι δ' εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνδεκάτης ἐκκοτυστατηρῆδος ὑπετάγη εἰς τοὺς Νορμανδῶν γενομένους κύριους τῆς Σικελίας ἁπλῶς. Μετὰ δὲ ταῦτα ὑπέμειν εἰς τοὺς κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐξουσιάζοντας τὴν Σικελίαν· ἡ ἐξιστόρησις δὲ τούτων ἀνήκει εἰς τὴν νωπιόραν ἱστο-

ρίαν. Τῷ 1849 κατὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ ἐπανάστασιν ὑπῆρξαν πολλὰ δεινὰ οἱ κάτοικοι αὐτῆς, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν μαχομένοι· ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐπὶ τέλους ἔλαβε τὴν τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Σικελίας τύχην· ὅτι, ὑπερβάντων τῶν ἐπαναστατῶν εἰς τινα ἔξωθεν αὐτῆς συμπλοκῇ ὑπὸ τῆς ἀκαταμάχητου δυνάμεως τῶν τοῦ Βουρβόνος στρατευμάτων, ἐπιδοθησάντων ὑπὸ τεσσαράκοντα πυροβόλων, ἡ πόλις ἐγένετο λεία τῶν Ἑλβετῶν καὶ Νεαπολιτάνων. Ἐν δὲ τῷ ἀμφιθέτρῳ τῆς πόλεως, ὅπερ περιστήσιν ἡ μία τῶν παρατιθεμένων εἰκονογραφίων, φονικώταται σκανὴ διαδραματίσθησαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κυριεύσεως τῆς πόλεως.

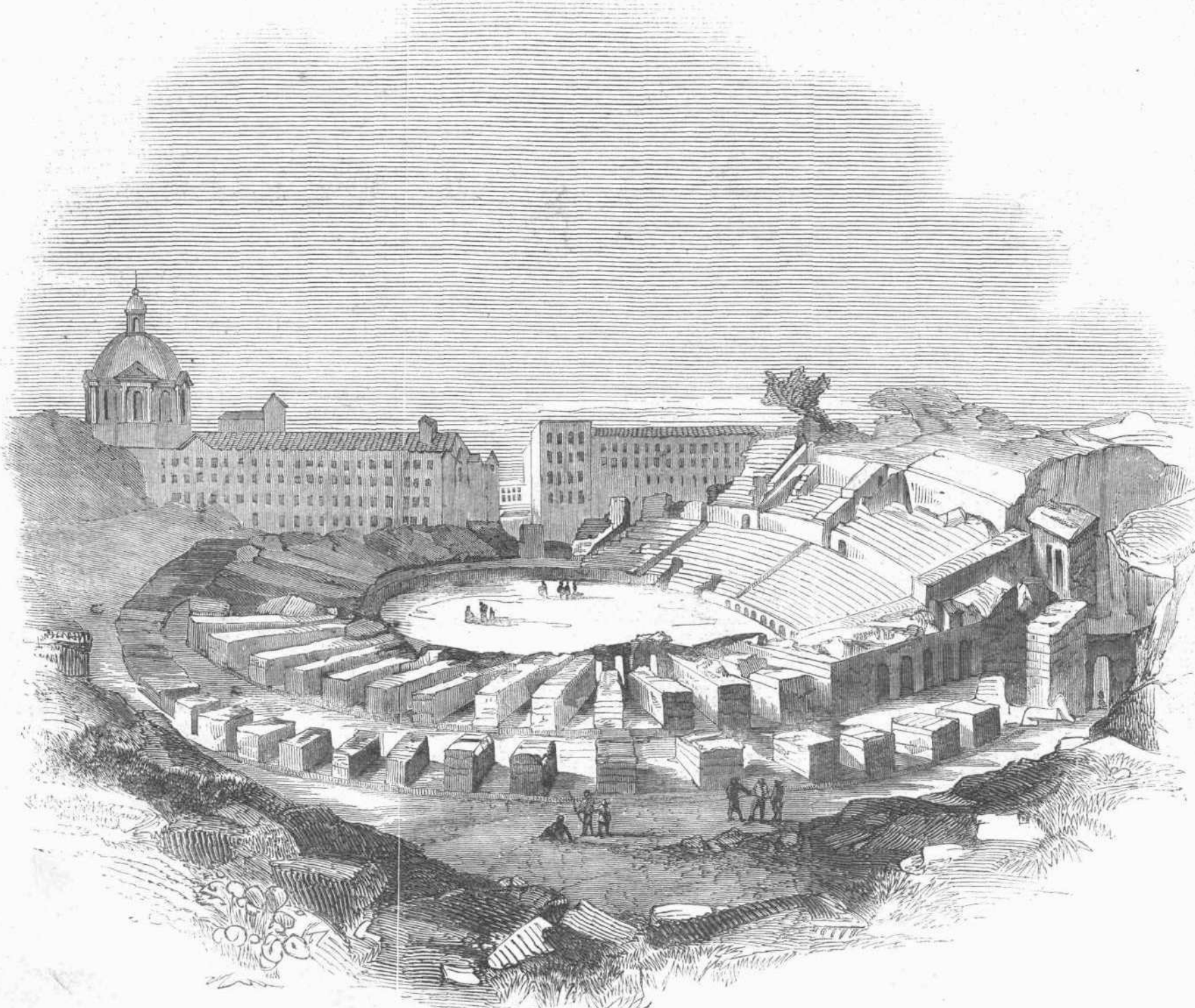
Πολλοὶ τῶν κατοίκων δέσσαν καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ πολύτιμα αὐτῶν πράγματα ἐκ τῆς θηριωδίας τοῦ Νεαπολιτανικοῦ στρατοῦ διασπείντες εἰς τὰ ὄρη, καὶ μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐπαναστατῶν καθ' ἑλὴν τὴν νῆσον ἐπανέλθοντες εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, ἀπὸ ἡναγμάσθησαν νὰ ὑποκύψωσι ἐκ νεοῦ εἰς τὸν Βουρβανικὸν ζυγόν. Οἱ πλείστοι ὅμως ἐγένοντο θύματα ἀπαντῶς πολέμου. Μία τῶν παρατιθεμένων εἰκονογραφίων παρίσται δὲ μίαν παιδὶν ὄρφανον, τὰ ὅποια, φρονεθέντων τῶν γονέων αὐτῶν, τοῦ ἐπιστολίου ἄρτου στερούμενα περιέρχοντο τότε ὀδηγούμενοι ὑπὸ δύο ἱερῶν, ὧν ὁ εἰς ἐκράτει τὴν εἰκόνα τῆς Παρθένου, ἵνα ζητήσωσιν ἔλεος παρὰ τῶν διασκορπισθέντων κατοίκων τῆς πόλεως ἡ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὴν πλουσίων ξένων. Χιλιάδες δὲ τῶν δυστυχῶν τούτων πλασμάτων περιέρχοντο ἐπὶ τῆς τήρας τῆς καταστροφῆς πόλεως ἵνα ζητήσωσιν ἐλεημοσύνην.

ΟΙ ΟΡΦΑΝΟΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΝΗΣ.

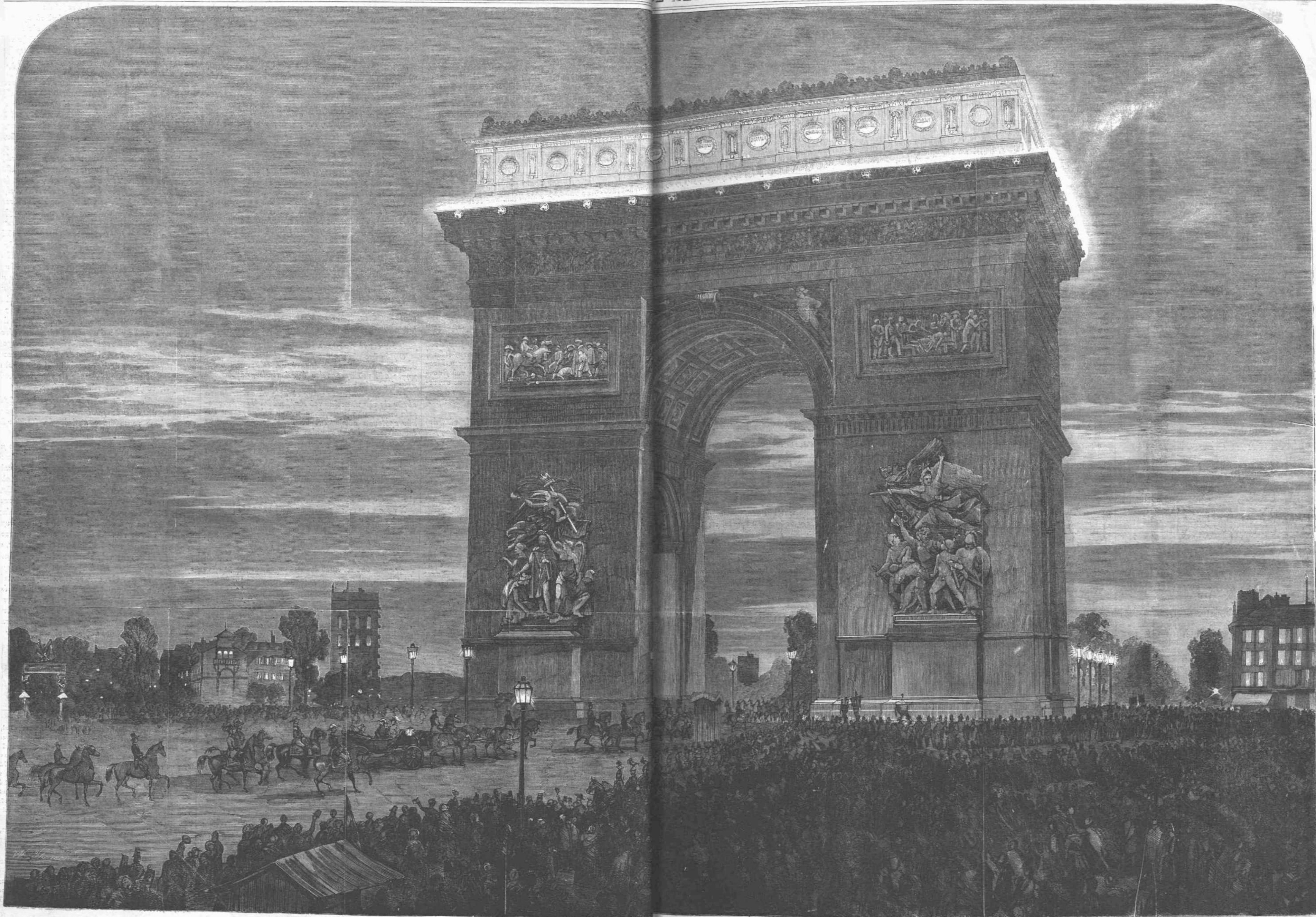

Η ΚΑΤΑΝΗ. (Ἰδε σελ. ἑπομένην.)

ΚΑΤΑΝΗΣ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ. (Ἰδε σελ. ἑπομένην.)

(4) *Journal durant un jour en France*, T. I, p. 26.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ.—ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟΝ ΑΡΧΕΤΕΚΤΟΝΟΝ. (Ίδε σελ. 46.)

Printed by Joseph Clayton, 17, Bonverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and Published by Charles Bradberry, at the Office, 2, York-street, Covent-Garden, in the Parish of St. Paul.—London, January 10, 1861.